

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se zabývá zákonem o obalech, představujícím základ právní úpravy, kterou bylo potřeba do české legislativy implementovat z evropského unijního práva. Tento zákon č. 477 z roku 2001 je první právní úpravou svého druhu na území České republiky. Vedle něj se práce zabývá i souvisejícími vztahy, které se opírají o obecnou úpravu nakládání s odpady v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech. Nakládání s obaly a obalovým odpadem se totiž stejně jako odpad v obecném pojetí řídí hierarchií odpadového hospodářství podle zákona o odpadech.

Toto palčivé téma – odpad – se řeší již dlouho. V současnosti se upřednostňuje ve společnosti prevence vzniku odpadu následovaná opětovným použitím a využitím odpadu. Až poslední možností je jeho odstranění – spalování a v poslední řadě formou skládky. Evropská směrnice č. 94/62/ES ve znění směrnice č. 2004/12/ES určuje limity a termíny, které je potřeba plnit v jednotlivých evropských státech. Limity se týkají minimálního a maximálního využití obalového odpadu.

Zákon o obalech ukládá osobám, jež uvádí obal nebo balený výrobek na trh či do oběhu, ještě další povinnosti: např. snižování hmotnosti a objemu obalů při zachování jejich funkčních vlastností, snižování výskytu těžkých kovů a nebezpečných látek v obalech, zajištění zpětného odběru.

Jak se toto daří naplňovat v praxi? Existují v České republice nějaké překážky, které by mohly plnění povinností komplikovat? Co si o tom myslí experti?

Pokusím se v této diplomové práci, skrze triangulaci, tzn. na základě použití kvantitativních i kvalitativních metod, na tyto otázky odpovědět a na závěr navrhnout, jaké možné bariéry by bylo potřeba odstranit a jaká jiná opatření by bylo možné přijmout pro větší účinnost obalového zákona v praxi.

Klíčové pojmy:

odpad, odpadové hospodářství, obaly a obalové odpady, prevence vzniku obalového odpadu, trvale udržitelný rozvoj.